

Ministeren for offentlige arbejder (J. K. Hansen):

Jeg skal ikke forlænge denne debat her fredag formiddag meget.

Jeg skal sige til hr. Brøndsted, som roste analysegruppens arbejde, at der er sådan set tale om to grupper, nemlig postudvalget og analysegruppen. Jeg er ikke i stand til her at give et tilsagn om, at der er mulighed for at lade dette arbejde fortsætte inden for andre grene, men jeg er af natur et venligt menneske, så jeg skal overveje den tanke, som hr. Brøndsted har fremlagt her.

Hr. Dohrmann var overrasket. Jeg ved ikke, hvorfor hr. Dohrmann var det, men det gav hr. Dohrmann altså udtryk for her fra talerstolen. Jeg skal ikke sige meget til det. Jeg synes, den socialdemokratiske ordfører, hr. Ehrenbjerg, sagde meget, meget tydeligt det, der skulle siges om dette lovforslag. Jeg erkender, at man har anvendt det for fremskridtspartiet typiske ordvalg i bemærkningerne, hvor man skriver, at det danske postvæsen »er sygt«, og at fremskridtspartiet mener, at befolkningen skal have en »nogenlunde anstændig behandling«. Det vil man altså sikre ved at ophæve monoopolet. Gjorde man det, så fik kunderne, altså befolkningen, i hvert tilfælde efter min opfattelse – og jeg forstår også efter andres opfattelse – i hvert fald ikke en anstændig behandling.

Hr. Dohrmann skriver i sine bemærkninger:

»Et frit postvæsen, der bygger på et privat initiativ, vil ikke være hæmmet af offentlig administrationsmentalitet. Derfor vil fagforeningsekstremister heller ikke få let spil til at undergrave det.«

Det siger en hel masse om hr. Dohrmann og hr. Dohrmanns parti, og så behøver man egentlig ikke at sige mere. Jeg kan forstå, at det arbejde, som hr. Dohrmann foreslår, skal foregå ved uorganiseret arbejdskraft.

Endelig må jeg sige om pakkeposten, som hr. Dohrmann nævnte, at det er rigtigt nok, at her har postvæsenet ikke monopol. Jeg kunne forstå på hr. Dohrmanns indlæg, at vi skulle sætte pakkeportoens væsentligt i vejret, for derved kunne vi skabe bedre konkurrence. Det er egentlig interessant, når man ser på disse virksomheder, at de firmaer, der i disse år prøver på at stable en distribution på benene, faktisk går nedenunder og hjem,

hurtigere end vi kan få dem dømt, for en del af det er altså ulovligt arbejde. De går faktisk i dag nedenunder og hjem, inden vi i det hele taget kan nå at få dem ind i retsmaskineriet. Det ser altså ikke så sløjt ud med det danske postvæsenes pakkeudbringning.

Grove (KF):

Hr. Dohrmann er meget forbavset over, at mit parti som et frihedsselskende parti ikke kan tilslutte sig hr. Dohrmanns og hans partis meget enkle tankegang. Man nedlægger postvæsenet, forsvaret skal erstattes af en telefonsvarer osv. Vi er et meget frihedsselskende parti, men så enkle og simple løsninger tror vi ikke på. Det kan godt være, at hr. Dohrmann ikke kan overse dem, hvis de bliver lidt mere vanskelige, men det kan jo ikke være vores ansvar.

Dohrmann (FP):

Jeg vil godt sige til ministeren, at jeg har ikke gjort mig til talsmand for, at man skulle sætte pakkeportoens i vejret. Vor grundholdning i alle de spørgsmål er, at uanset om det er breve, aviser eller pakker, eller hvad det er, så skal det hvile i sig selv.

Men det, der her er tale om, og som Aalborg Stiftstidende, som jeg henviste til, omtalte, var, at man inden for postvæsenet har planer om at give tilskud – altså at man vil køre med et større underskud, end man har i dag inden for pakkeområdet – fordi man ikke vil acceptere private firmaer.

Man kan roligt opfatte ministerens udtalelser sådan, at han synes, det er helt i orden, at pakkeportoens er for lav i forhold til de faktiske omkostninger. Det er det, man ser gang efter gang. Hver eneste gang, når det offentlige står for noget, er man ligeglad med, hvad det koster, hvor store omkostninger der er forbundet med det, for man går bare herind og beder om nogle flere bevillinger. Det vil man altså også gøre hvad angår pakkeportoens.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.